

Kristi förklarings dag Matt 17:1-8
Umeå stads kyrka 20150719

Matteus 17 kapitel, som vår evangelietext är hämtad ifrån, börjar egentligen med orden "*Sex dagar senare*" När en text börjar så brukar jag bli nyfiken på vad som hände då.

Det berättas att då var Jesus var med sina lärjungar i området kring Caesarea Filippi, som ligger i nordligaste delen av Israel. Jesus frågade då sina lärjungar: "*Vem säger människorna att Människosonen är?*"

Lärjungarna redovisade olika uppfattningar som de hade hört om Jesus.

Sen vänder sig Jesus direkt till lärjungarna och frågar: "*Och ni*", frågade han, "*vem säger ni att jag är?*"
Simon Petrus svarade:

"Du är Messias, den levande Gudens son."

Jesus förklarar att en sådan insikt om vem Jesus är, kan bara Gud Fader i himmelen ge.

Bekännelsen att Jesus är Messias, den levande Gudens Son innebär, att i Jesus har alla löften om Messias i gamla testamentet gått i uppfyllelse.

Sedan Petrus gett sin bekännelse, undervisar Jesus för första gången om att han måste lida och dö. Det står:

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste bege sig till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje

dagen. Matt 16:22

Detta var inget nytt, utan det var förutsagt gång på gång i gamla testamentet. Ett välkänt exempel är från Jes 53:5

"han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår blir vi helade"

Det är i detta sammanhang som vi måste se texten om Kristi förklaring.

Med sig upp på det heliga berget tog Jesus Petrus, Jakob och hans bror Johannes. Dessa tre lärjungar hade en gång tillhört samma fiskelag. En gång när de varit ute och fiskat och inte fått en enda liten fisk. Så möter de Jesus vid stranden av Genesarets sjö. Jesus bad Petrus att lägga ut näten än en gång, då skedde miraklet, näten fylldes av så mycket fisk att två båtar var nära att sjunka. Petrus kallas då av Jesus till lärjunge med uppdraget:

"Från denna stund skall du fånga människor."

Dessa tre lärjungar fick också bevittna hur Jesus uppväcker en flicka som hade avlidit. Jesus tog hennes hand och sade högt: "Flicka, stig upp!" Och omedelbart fick hon livet åter, hon som varit död. Luk 8:54

De var också de lärjungar som kom att få följa med Jesus in i Getsemane örtagård, där Jesus bad den sista natten före sin död för hela mänskligheten. Han bad

för oss och vår frälsning.

Nu när de vandrar upp på det höga berget, så fick de vara med om något som de aldrig kunde glömma. Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset.

Jesu gudomliga natur strålade bara fram. Petrus kunde aldrig glömma denna händelse, han skriver om det i dagens episteltext från 2 Petr 1:16-18.

Också Johannes skriver om hur han såg Jesu härlighet i Joh 1:14.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

När Johannes i slutet av sitt liv satt fängslad på ön Patmos fick han återigen uppleva hur Jesus kom till honom på ett liknande sätt. *Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, och hans ögon var som eldslågor.* Upp 1:14

Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom.

Både Mose och Elia är representanter för det gamla testamentet och ansågs som förelöpare till Messias. Båda ansågs levande ha tagits upp till himmelen. Elia blev upptagen till himmelen som i en vagn av eld och Mose gick upp på berget och man såg honom inte mer, människor tolkade detta som att Gud hade tagit honom hem till himmelen.

Nu samtalar de med Jesus, Vad samtalet handlar om framgår inte av texten. Men troligast handlade det om hur skrifternas vittnesbörd om Jesus nu gick i uppfyllelse.

Då sade Petrus till Jesus: *"Herre, det är bra att vi är med. Om du vill skall jag göra tre hyddor här, en för dig, en för Mose och en för Elia."*

Petrus ville så innerligt gärna få behålla denna upplevelse av Jesus, Mose och Elia. Så kan det också vara för en kristen i dag att hon gärna vill vara kvar i de härliga upplevelserna. Visst händer det att vi människor får ha sådana upplevelser i våra liv. Medan han ännu talade sänkte sig ett lysande moln över dem, och ur molnet kom en röst som sade: *"Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom."*

Det lysande molnet känner vi igen från det gamla testamentet. Under Israels barns vandring genom öknen så ledde Gud sitt folk under dagen i en molnstod och om natten i en eldstod. När Herren Gud talade till Mose så var det från molnet.

Då sade Herren till Mose: *"Jag skall komma till dig i ett tätt moln, så att folket kan höra när jag talar med dig."* 2 Mos 19:9

Nu proklamerar Gud, Fadern *"Detta är min älskade son, han är min utvalde."*

Detta budskap från Fadern hade hörts en gång tidigare när Jesus döptes. Då berättas det också att den helige Ande sänkte sig med över honom som en duva. Den

heliga treenigheten: Fader, Son och den Helige Ande var närvarande i dessa heliga ögonblick.

Jesus är Guds Son, utvald av Gud till att vara världens frälsare, genom att lida, dö och uppstå.

Det är endast genom Jesus som vi människor kan vinna frälsning.

Det är bara genom Jesus som vi människor kan få vår synd förlåten och få våra hjärtan och samveten rena.

Lika rena som lärjungarna såg Jesus. Det står

"Om edra synder än äro blodröda, så kunna de bliva snövita, och om de äro röda såsom scharlakan, så kunna de bliva såsom vit ull." Jes. 1:18

När lärjungarna hörde den himmelska rösten

"Detta är min älskade son, han är min utvalde",

kastade de sig ner med ansiktet mot marken och greps av stor skräck.

Vi läser flera gånger i Bibeln att när människor möter den helige så grips de av rädsla.

Men Jesus gick fram och rörde vid dem och sade:

"Stig upp och var inte rädda."

Jesus visar här att han vill befria oss människor från rädslan.

Vi brukar ju sjunga

"Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnaskara"

Det är inte tomma ord.

När rädslan kommer får vi sätta fokus på Jesus, precis som lärjungarna.

De lyfte blicken, och då såg de ingen utom Jesus.

Endast Jesus.

Jesus är vår enda trosgrund.

Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus. 1 Kor 3:11

Jesus är den enda vägen till Gud. Han säger:

"Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." Joh 14:6

Jesusnamnet är det enda namn som öppnar en framtid med Gud.

"Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss." Apg.4:12

Därför kan vi bekänna vår tro till den levande Guden:

Vi tror..